

Liliputi Mikulás

Liliputban nagy a lárma,
tán reggelig ég a lámpa,
a gyerekhad ma nem alszik,
a Mikulást várja.

Vihognak a csillagok:
ott suhan a friss havon!
Ott repül a Mikulás
liliputi fogatán!

Hintójában kicsi puttony,
mosolyog a pereputtyon.
Aki látja, kiabál:
ott suhan a Mikulás!

Ott repül a Mikulás
liliputi fogatán,
liliputi szánon!

Ahogy halad, szorgoskodik,
minden ablak mosolyodik,
mégsem fogy el az ajándék,
és a szegény Mikulás
egyre morcosabb.

Voltam már vagy száz helyen,
átkeltem vagy húsz hegyen,
de még ötven előttem!
Ki bírja ezt erővel?

És a puttony egyre dagad,
sosem fogy ki,
majd' széthasad!
Újra telik százszor.

Az icipici puttony,
a liliputtony
csak mosolyog a pereputtyon.

Ha meglátod, kiabálj:
Ott suhan a Mikulás!
Liliputi Mikulás
liliputi fogatán!

Amikor a felhő felnő

A bárányfelhők nem kecskefelhők,
nem csibefelhők, nem kutyusfelhők vagy cicafelhők,
mégis úgy úszkálnak az égen, mint egy állatsereglet,
mintha oda születtek volna már réges-régen
az égi udvaron úgy úsznak, gomolyognak
fehéren, szürkén, mindig tisztán,
nem csoda, hiszen állandóan fürödnek,
lubickolnak és hancúroznak a kékben.

Amikor a felhő felnő, elnehezül,
leereszkedik a földre, és végigsimítja
édesanyám szomjas virágait.

Matrka Simon illusztrációja Dénes György
Mi van a padláson? című verseskötetében (Anser Kiadó, 2017)